

Een jaar later

Het is op 1 november 1 jaar geleden dat Tim Ribberink, enig kind van Gerrit en Hetty Ribberink, zijn ouders, geen weg in dit leven meer zag. Hij liet als laatste woorden na zijn hele leven gepest en getreiterd te zijn. Hij hoopt dat zijn ouders niet boos zouden zijn. Geschokt waren ze wel. Zij besloten zijn laatste woorden in de rouwadvertentie te plaatsen. Dat leidde enkele dagen later tot een niet door hen voorziene storm van media-aandacht. Zijzelf wilden wel aandacht voor de woorden van Tim over het pesten maar geen aandacht voor zichzelf.

Tot op de dag vandaag willen zij geen direct contact met de pers. In de maanden die volgden na deze gebeurtenis is pesten een thema geworden dat niet alleen in onderwijsland, maar in de hele samenleving en dus ook in de politiek aandacht heeft gekregen. Dit heeft geleid tot een voorstel voor een wetswijziging die moet bevorderen dat scholen nog meer veilige scholen worden, dat werkers in het onderwijs beter kunnen signaleren en het pesten dat van alle tijden is maar ook grensoverschrijdend kan zijn op een goede wijze aan de orde wordt gesteld en dat zowel leerlingen als ouders met klachten serieus gehoord worden. De wet wil dat scholen gaan werken met anti-pestprogramma's waarvan aangetoond kan worden dat van helpende waarde zijn.

Pesten is in het voorbije jaar erkend als een geweldsproblematiek die een onbekend aantal mensen beschadigd of heeft beschadigd. In het voorbije jaar is er mede ook door deskundigen hardop nagedacht en gesproken over de relatie tussen gepest zijn en zelfdoding. Onder meer is dat gebeurd in het rapport over Fleur Bloemen uit Staphorst die enkele weken later haar leven niet verder kon leven. Aan de ene kant bestaat de overtuiging dat gepest worden zeer ernstig geestelijk letsel kan aanbrengen, een psychotrauma kan worden, maar waarom enkelen – preciese cijfers zijn er niet – hun leven niet verder kunnen leven is niet helder. Toch zouden we daar meer van willen weten.

Zo ook de ouders van Tim. In het voorbije jaar hebben zij gesproken met mensen uit het onderwijs die Tim op de basisschool hebben gekend, met mensen uit het onderwijs in de tijd van het voortgezet onderwijs. Er is gesproken met docenten en met klasgenoten. Zij hebben gesproken over hun ervaringen met Tim. Er is gesproken met mensen op de plaats waar Tim heeft gewerkt. Die gesprekken zijn voor de ouders van steunende waarde in hun rouw. In het voorbije jaar zijn er ook namen genoemd van hen van wie Tim mogelijk de meeste last gehad zou kunnen hebben. Er is meer zicht gekomen op het zogenaamde “homoverhaal” dat op internet verscheen. Nog niet met allen met wie de ouders zouden willen spreken is gesproken. Zorgvuldigheid en het voorkomen van nog meer schade zijn daarvoor de belangrijkste redenen.

In meerdere gesprekken werd het verschil tussen feiten en beleving duidelijk. Wat voor de een een grap is of zelfs als hulp bedoeld is kan door de ander geheel anders worden ervaren. Door alle verdriet heen – de rouw is zeer zwaar als een dagelijkse marathon – werd ook duidelijk dat niemand gebaat is met een te simpele analyse. Er is de kant van hen die gepest

worden en zijn en die van wie het gedrag als pesten wordt ervaren. Er zijn vragen die open zullen blijven en het is al moeilijk genoeg om het daarmee uit te houden. In dit jaar is er meer en is er minder duidelijk geworden. Voor de ouders zijn de ontmoetingen en mensen kunnen aankijken en een hand kunnen geven van grote betekenis.

Gedurende het jaar hebben ook mensen uit de media gevraagd hoe het met hen gaat. Zeggen dat het slecht gaat en zeggen dat het goed gaat zijn onbevredigende antwoorden. De familiale steun, de professionele steun, de informele steun van mensen op hun werkplaatsen en in het dorp helpen om de zwaarte van dit verlies te dragen. In het voorbije jaar werd de polsbandactie gelanceerd, werd het nieuwe wetsvoorstel gepresenteerd, heeft de kinderombudsman zich bijzonder ingezet, is de staatssecretaris op bezoek geweest en is in besloten kring de pijn en de wrevel besproken over de radiodocumentaire 'Het stilzwijgen van Tilligte'. Er is ook hierin steeds gezocht naar wat de noodzakelijke rust en steun voor de ouders diende.

Met elkaar praten is de weg die gekozen wordt en niet die van "naming and blaming." Er zal in besloten kring een herdenking van Tim's overlijden plaats vinden. In overleg met de ouders is deze tekst voor de publiciteit tot stand gekomen voor hen die een jaar na dato contact zoeken. We willen het privé-deel en het openbare aspect, het kwaad van het pesten, uit elkaar houden. Voor de ouders van Tim is zijn dood minder zinloos als zijn stem een stem tegen het pesten blijft.

Deze tekst werd samengesteld door Marinus van den Berg in overleg met de familie. Marinus van den Berg werd de woordvoerder van de ouders van Tim Ribberink.